

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Jan Trojáček

Název práce: Obraz nepřítelů v současných vojenských operacích: komparace zásahů v Iráku a Libyi

Obor/Rok: Mezinárodní vztahy, 2022

Autor posudku (vedoucí práce): Tomáš Karásek

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	7
	Teoretický konceptuální rámec	30	25
	Metodologie, analýza argumentace	40	33
<i>Celkem</i>		80	65
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	8
	Styl	5	4
	Formální kritéria	5	4
<i>Celkem</i>		20	16
CELKEM		100	81

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Práce systematicky analyzuje postoje dvou velmocí, USA a Velké Británie, k režimům, vůči nimž tyto státy vojensky vystoupily - Iráku a Libyi. Opírá se o diskurzivní analýzu projevů amerických prezidentů a britských premiérů vůči iráckému a libyjskému diktátoru, tedy Saddámu Husajnovi a Muammaru Kaddáfimu. Cílem práce je ověřit, nakolik využívali američtí a britští představitelé v sekuritizačním diskurzu personifikovaný obraz nepřítele.

Autor svůj záměr v naplnil systematicky a obsáhle – práce zahrnuje nejen vlastní analýzu datasetu vybraných proslavů, ale i komplexní uvedení do tématu konfliktních vztahů USA (resp. Británie) a Libye, resp. Iráku. Rozsah těchto částí se však jeví jako naddimenzovaný a v očekávaném rozsahu diplomové práce by bylo vhodnější soustředit se spíše na vlastní analýzu.

Diskurzivní analýza je v práci provedena důkladně, ale bez návazného hledání hlubších souvislostí v rámci dvou zkoumaných aktérů, případně rozdílů (a jejich důvodů) mezi nimi. Autor průkazně dokumentuje, že a jakým způsobem k vytváření personifikovaného obrazu nepřítele docházelo, ovšem vyvození obecnějších, teoreticky významných závěrů práce neobsahuje. Dojem do určité míry nedotažené analytické práce lze možná vztáhnout k poněkud nešťastně formulovaným výzkumným otázkám. Ty jsou problematické jak svou jazykovou konstrukcí (první hypotézu ve skutečnosti tvoří dva na sobě nezávislé předpoklady), tak vzájemným vztahem (druhá (sub)hypotéza je vlastně konkretizací prvního předpokladu první hypotézy).

Některá analytická hodnocení (např. „Obama byl spíše pragmatik, který se rozhodoval podle konkrétních situací.“ – s. 67; kapitola 5.1.2 o „strategii velké lži Bushovy administrativy) působí spíše jako intuitivní, okamžité postřehy než jako výsledek soustředěné analýzy. Na několika místech také práce poukazuje na podružnosti, jejichž souvislost se zkoumaným tématem je sporná (viz odkaz na Kaddáfího ochranku složenou výhradně z žen na s. 63).

Vedlejší kritéria:

Práce se opírá o rozsáhlý soubor použitých zdrojů, na které v naprosté většině případů řádně odkazuje. Na několika málo místech se nicméně objevuje dílčí problém se zmínkou o autorech, k jejichž publikacím nenásleduje odkaz (např. E. Staub na s. 6 nebo T. Balzacq na s. 9), nebo se závěry, u nichž není jasné, o jaký zdroj či zdroje se opírají (např. poslední věta na s. 30).

Formální aspekty práce jsou ve své většině na dobré úrovni, jen občas se objevují jazykové, gramatické či syntaktické chyby. Poněkud iritující je autorovo občasné (a neodůvodněné) používání přítomného času k popisu minulých dějů či jevů.

Vyjádření k plagiariismu:

Práce nevykazuje prvky plagiariismu.

Celkové hodnocení:

Práce představuje solidní, obsáhlou, dobře strukturovanou analýzu relevantního tématu, která vykazuje snahu o jasné teoretické uchopení a metodologický postup. Naplnění výchozích teoretických a metodologických ambicí je však jen částečné, což ale nutně nedevaluje autorův vhled do zkoumané problematiky. Po formální stránce vykazuje práce jen omezené, dílčí problémy, jinak ji lze hodnotit jako pečlivě připravenou.

Výsledná známka: B

Podpis: